

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mēmṛā d- īt bēh menjānā da-ktābē kaldājē `ēdtānājē
w-nukrājē**

‘Abdīšō’ Bar-Berikā

Romae, 1653

Praefatio Ad Lectorem

urn:nbn:de:hbz:466:1-13525

PRÆFATIO AD LECTOREM

EBEDIESU
Opusculi huius au-
ctor genere fuit
Chaldeus, persua-
sione Nestorianus,
dignitate Episcopus, ut ex libro
Mar-

Margaritarum, quem Deus de-
 dit Patriarchæ Babylonis nuncu-
 pavit, alijsq; illius lucubrationi-
 bus liquet. Multa scripsit Opera
 ad Nestorianam stabiliendam,
 confirmandamq; Hæresim; at
 diuina tandem affulgente gratia,
 ad meliorem redijt mentem, Ro-
 mamq. iam senex profectus est sub
 Iulio III. Summo Pontifice, ubi
 Nestorianis abiuratis erroribus
 Catholicam professus est fidem.
 De qua autem re bina reliquit ele-
 gantissima poemata in Bibliotheca
 Vaticana Chaldaicè eius exarata
 manu, in quorum primo suæ red-
 dit conuersionis rationes, & fir-
 missimis argumentis Nestoriana
 -infr

*infirmat dogmata; in altero verò
strenuè Catholica cōfirmat. Eius-
dem etiam est Poëma illud de lau-
dibus Romani Pōtificis inscriptū,*

ܡܠܟܐ ܕܡܝܬܐ ܕܡܝܬܐ ܕܡܝܬܐ ܕܡܝܬܐ

*Præfatio ante Euangelium, quod
suo operi nuncupato, Synodalia
Chaldæorum inseruit Petrus
Stroza. Is sufficitur Patriarcha
in locum Simonis Sulachæ, qui
sub eodem Iulio cum ingenti Chal-
dæorum numero detestata Nesto-
riana Hæresi in communionem
venerat Catholicæ Ecclesiæ, et ab
eodem Pontifice Patriarcha Assy-
riorum Oriëntalium ordinatus est.*

*De nostri Hebediesu eruditio-
ne*

*mesic Aubertus Miræus lib. 2. de
 Politia Ecclesiastica cap. 5. de Na-
 tione Chaldæorum: Sulacha dein-
 de à Turcis, aduersariorum ope-
 ra, vt fertur, è viuis sublato, suf-
 ficitur in eius locum Abdiesu
 (scribitur hîc & profertur nomen
 hoc more Arabum, non Chaldæo-
 rum) eiusdem ordinis monachus,
 vir mirificæ eruditionis, lingua-
 rum varietate, & sacrarum lite-
 rarum notitia insignis, de quo in
 vita Pij IV. præclara fit mentio,
 cuius Pontificatu Romam venit
 pro confirmatione, qui & Tri-
 dentino Concilio interfuit. Eius
 autem effigies depicta conspici-
 tur in aula Regia palatij Vatica-
 ni*

ni, inter Cardinales, cæterosq^{ue}
 Prælatos Alexandro III. assisten-
 tes Imperatorē Fridericum pœ-
 nitentem Venetijs recipienti.
 Plurimum quidem profecit Ab-
 diesu, multosque ex Nestorianis
 ad Ecclesiam Catholicam con-
 uertit, acceptamq. ab Apostoli-
 ca Sede auctoritatem valdè pro-
 pagauit. *Loquitur hîc Miræus
 de secunda nostri auctoris Romam
 profectiōe sub Pio I V. ille verò
 ad calcem suorum Poëmatum de
 prima sub Iulio III. Et sanè ta-
 lem fuisse Hebediesu, eius docent
 Opera, quorū Catalogum ad Opu-
 sculi huius de scriptoribus calcem
 ipsemet contexuit ante suam ad*
 Ca.

Catholicam fidem conuersionem.

Scriptores autem ab eo relati nō omnes sunt Nestoriani, etsi ante suam scripserit conuersionem; sed quidam Catholici, quidam Monophysitæ, quidam Monothelitæ, atq. ex sectis alijs. Hinc maximi profectò faciendus est is Tractatus tum à Catholicis, tum à Nouatoribus, si verè, ac ingenuè trahuntur isti studio veritatis. Ex his enim facile discent Aduersarij, quid Orientales Christiani, cuiusque sectæ, sentiunt de sacramentorum numero, de sacrificio Missæ, de transubstantiatione panis, & vini in corpus, et sanguinem Christi, de sacrificio Missæ

ſæ, de Eccleſijs, de Altaribus,
 de Ceremonijs, de Sanctorum
 Reliquijs, Imaginibus, Inter-
 ceſſione, de Hierarchia Eccle-
 ſiaſtica, de Suffragijs pro De-
 functorum animabus, de Pur-
 gatorio, de Traditionibus, de
 Monachatu, de bonis Operibus,
 ſexcentiſque alijs eiufmodi arti-
 culis, quos noſtri Nouatores in
 controuerſiam reuocant, & Ec-
 cleſiæ Romanæ eſſe figmenta bla-
 trant.

Verùm enim verò cùm Natio-
 nes iſtæ longiſſimis terrarum diſ-
 ſitæ ſint ſpatijs, varijs imbutæ mo-
 ribus, diuerſis vtantur linguis; &
 quod caput eſt, inueterata, inti-

✠✠ 2 ma

ma, atque incredibilia tam inter
 sese, quàm cum Ecclesia Romana
 exerceant odia ob ea discrimina,
 quæ inter illos controuertuntur
 de Mystero Incarnationis Ver-
 bi diuini (de hoc enim omnium
 Christianorum Orientalium,
 tam inter se, quàm cum Ecclesia
 Romana discordia versatur) ne-
 quaquàm fieri potest, ut ea dog-
 mata, vel seorsim, vel coniuncta
 opera confingere potuerint. Ete-
 nim ab ijs, quæ una communi-
 scitur secta, non modò maximè
 abhorrent aliæ; sed acriter statim,
 ac censorio insectantur stylo. Exē-
 plo nobis esto nunc unus Ioannes
 Barsusan Iacobitarum Patriar-
 cha

cha. Is seculo septimo edidit libel-
 lum, in quo ostendere conabatur
 pani Eucharistico salem, oleumq;
 addendum esse. Vix viderat
 Opusculum lucem, cum omnium
 sectarum eius æui Scriptores illud
 suis censuris obruerint quodam-
 modò, & iugularint, & quoti-
 die hætenus exagitant posteri.
 Multò autem minus id coniun-
 cta omnium opera præstari pote-
 rat, ut sensatus quisque, &
 prudens cognoscere, atque iudi-
 care potest. Velim, dicant Ad-
 uersarij in simili penitus argu-
 mento suam sententiam; an scili-
 cet ea dogmata, in quibus ipsis cum
 Ecclesia Romana conuenit, sint,
 aut

aut esse possint cōmunia figmenta?
 Certè nisi hæretico liuore insanire
 omninò velint id cōstantissimè ne-
 gabunt, & Christum eorum fuisse
 auctorem, & Apostolos ipsos ibi
 la tradidisse successoribus affirma-
 bunt. Non dissentaneum igitur
 illud est, nec solùm probabile, sed
 demonstratiuum. Quod autem ita
 se res habeat, non modò ex relatis
 in Tractatu nostri Hebediesu
 Auctoris facile discere poterunt
 Aduersarij, si veritatem sincerè
 indagantur; sed nos peculiari ope-
 re, Deo fauente, breui ostende-
 mus, Refellemus etiam eos Catholi-
 cos Scriptores, qui multa oscitan-
 ter de Orientalibus scripserunt,

vti

uti de Purgatorio, de Personarum Trinitate, & eiusmodi. Quod quidem ex linguarum, peculiarium controuersiarum, & artium, ac scientiarum terminorum imperitia, & ignorantia prouenire haud dubitandum est. Nam si quis percontabitur a quocunque Orientali: Quid sit Purgatorium? certè se ignorare respondebit, nisi in Orientalium, & Occidentalium controuersiis versatus sit, quod admodum rarò euenit. Ex simili responso homines illius sectæ Purgatorium negare colligunt oscitantes illi. Sed verò si sciscitatus esset, an sit locus aliquis, in quo Animæ defuncto-

✠ ✠ 4 rum

rum cruciantur; & an viuentium suffragijs iuuari possint, ut indè liberentur, statim didicisset, ita esse, & ab omnibus Orientalibus credi. Si autem ulterius quæsiuisset de nomine, Infernum vocari, responsum illi esset. Sic ille alius videns Iacobitas signum Crucis unico depingere digito, existimauit, eos id facere ad designandam unam Personam in Diuinis, cùm nihil tam longè absit ab eorum persuasione, quàm hoc pronunciatum. Et utinam tam benè, ac rectè sentiant de Mystério Incarnationis, uti de Mystério Sanctissimæ Trinitatis. Depingunt autem signum
Crucis

Crucis unico digito non quidem
ad unam designandam Personam
in Diuinis; sed ad protestandum
in Christo domino unam esse na-
turam, ut ex eorum Catechesi, &
David Barphaulos in Contro-
uersijs liquet, quæ Iacobitarum
præcipua hæresis est.

Ad reliquum autem quod at-
tinet, Hebediesu is Tractatus,
quem ex Bibliotheca S. Crucis in
Ierusalem nobis benignissime com-
modauit literatorum decus, orna-
mentum, & optimus Mæcenas
Reuerendissimus Abbas D. Hi-
larion Rancatus, nec omnes con-
tinet Chaldaeos Scriptores, nec
etiam eorum, quorum nomina
refert

refert, opera omnia recenset.
 Quamobrem in studiosorum gra-
 tiam, breui, Deo fauente, seque-
 tur nostra Orientalis Bibliothe-
 ca, quæ ad umbilicum usque iam
 perducta est, ubi non solum
 Chaldei, Syrique recensentur
 Scriptores, sed ingenti quoque
 numero Arabes: nec Ecclesiastici
 tantum, sed & profani. Nec ita
 ieiunè agimus de nostris Scripto-
 ribus, ut de suis egit Hebediesu;
 verum singulorum, quantum
 datur, describimus Chronologiam;
 patriam indicamus, referimus
 Apophtegmata, proferimus pe-
 culiaries opiniones, & sectas, &
 quæ nonnullis eorum imposita
 sunt

sunt, refellimus, tandemque
 quicquid scitu dignum iudicamus,
 nostro exhibemus Lectori. Ut
 autem una prodiret nostra hæc
 Bibliotheca cum præsentis Operis
 tamquam Appendix, multi ad-
 hortati sunt amici, & Mæcena-
 tes, præsertim doctissimus, atque
 eruditissimus Leo Allatius vir de
 omni literarum genere optime me-
 ritus, itemque doctissimus Ioan-
 nes Baptista Marus S. Angeli in
 foro piscium Canonicus, quod &
 nos decreueramus. At re melius
 perpensa, editionem tantisper dif-
 ferre visum est, ut copiosius pro-
 deat opus, & limatius; diuturni
 enim laboris est, & operæ varias
 adire

dire Bibliothecas, variaq. euoluere
 volumina. Tu ergo, optime Lector,
 hoc qualicunque frueri interea
 Opere, & æqui, bonique consule,
 dum uberiores Bibliothecam
 Orientalem tibi paramus, & re-
 sponsio ad Ioannem Seldenum,
 qua Euty chius Alexandrinus vin-
 dicatur, & suis restituitur Orien-
 talibus, sub prælo sudat. Vale.

Im.